

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024732 20 Кж 4
Бања Лука, 19.10.2020. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених М.В., С.В., П.Д. и Р.Х., због кривичних дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, оптуженог М.В. и кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона, те оптужене С.В. и кривичног дјела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 306. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог М.В., адвоката М.П. из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 20 Кв 6 од 29.9.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.10.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.В., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 20 Кв 6 од 29.9.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 20 Кв 6 од 29.9.2020. године, утврђено је да нису престали разлози за притвор према оптуженим М.В. и С.В., који се (заједно са оптуженим П.Д. и Р.Х.), потврђеном оптужницом Окружног јавног тужилаштва Бања Лука број Т13 0 КТ 0050343 19 од 07.02.2019. године, терете због кривичних дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), оптужени М.В. и кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона, а оптужена С.В. и кривичног дјела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 306. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, са обавезном контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца, од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је, у односу на оптуженог М.В., продужен из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), а у односу на оптужену С.В., из разлога тачке а) цитиране законске одредбе.

Против наведеног рјешења, благовремено, жалбу је изјавио бранилац оптуженог М.В., адвокат М.П. из Б.Л., како наводи из свих законом предвиђених

разлога, нарочито због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде члана 1. став 2. Устава БиХ и члана 5. и 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са приједлогом да се побијано рјешење укине и оптуженом изрекну мјере забране.

У суштини, аргументима из жалбе се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за закључак о постојању притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, и тиме нужности даље примјене мјере притвора.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Приговорима из жалбе браниоца оптуженог М.В., не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, у погледу постојања посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Правилно првостепени суд цијени да је оптужени М.В. више пута осуђиван за различита кривична дјела, у времену од 2013. до 2018. године (осам осуда) и наведено, са аспекта постојања нарочитих околности које оправдавају бојазан од понављања дјела, доводи у везу са чињеницом да те осуде, нису постигле сврху кажњавања, као и са чињеницом да се сада терети за још два кривична дјела, од којих, за кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. КЗ РС се може изрећи казна затвора од пет до петнаест година. Све те околности су правилно образложене у побијаном рјешењу и по оцјени овог суда, указују на нужност даље примјене мјере притвора по основу разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Слиједом наведеног, без основа су жалбени приговори браниоца оптуженог, којима се оспорава правилност чињеничне основе побијаног рјешења, па тиме и приједлог да се оптуженом притвор укине.

Обзиром да се, према наводима из жалбе, повреда члана II/3. Устава Босне и Херцеговине и члана 5. и 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, везује за недостатке чињеничне основе побијаног рјешења, то је овај суд, кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдио да нису основани приговори којима се истиче да је првостепени суд, доношењем побијаног рјешења, повриједио право на слободу и сигурност оптуженог.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин